

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 610/11
08.11.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Миломира Николића и Стојана Јокића, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, одлучујући по захтеву S.b. – s.k.m. доо Б., поднетом преко пуномоћника Ж.Б., адвоката из Б., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 14 У 29244/10 од 06.10.2011. године, уз учешће противне странке Комисије за заштиту конкуренције Републике Србије, у предмету утврђивања постојања злоупотребе доминантног положаја, у нејавној седници већа одржаној дана 08.11.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу I диспозитива одбијена је тужба тужиоца S.b. – s.k.m. доо Б. поднета против решења Комисије за заштиту конкуренције Републике Србије број 5/0-02-473/10-1 од 04.10.2010. године, а у ставу II диспозитива исте пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора. Побијаним решењем Комисије за заштиту конкуренције, донетим у извршењу пресуде Управног суда II-3 У. 310/10 (2007) од 21.06.2010. године, у ставу I диспозитива је утврђено да тужилац има доминантан положај на утврђеном релевантном тржишту пружања услуге дистрибуције радио и телевизијских програма преко кабловске дистрибутивне мреже на територији Града Београда, у ставу II утврђује се да је тужилац злоупотребио доминантан положај на утврђеном релевантном тржишту вођењем промотивне акције на територијама општина Палилула и Стари Град током марта месеца 2006. године, што је за последицу имало спречавање, ограничавање и нарушавање конкуренције на утврђеном релевантном тржишту, у ставу III наложено је тужиоцу да свим корисницима, са којима је у току вођења промотивне акције на територији општина Палилула и Стари Град у марту 2006. године закључио уговоре о заснивању корисничког односа уз погодности које су нуђене у промотивној акцији, достави анекс уговора о заснивању корисничког односа садржине означене у том ставу диспозитива. У ставу IV диспозитива побијаног решења наложено је тужиоцу да Комисији за заштиту конкуренције достави доказ о извршењу налога из става III диспозитива и констатује се да је извршен налог за доставу доказа из тачке IV став 1 диспозитива овог решења у року прописаном решењем Комисије број 5/0-03-0003/07-13 од 22.03.2007. године. У ставу V диспозитива побијаног решења одбијен је захтев П.у.к.о.С. поднет против тужиоца у делу који се односи на утврђивање злоупотребе доминантног положаја приликом и након закључивања уговора са страним продукцијским кућама за заступање и/или реемитовање иностраних канала, као неоснован.

У захтеву, поднетом на основу члана 49. став 2. тачка 3. Закона о управним споровима, подносилац истиче да је Комисија за заштиту конкуренције погрешно утврдила његов доминантан положај и то тако што је на погрешан начин одредила релевантно тржиште како услуга тако и географско. Поред тога, иста Комисија је започела поступак против другог лица – Д.Б., па су и докази извођени у односу на то лице, а не у односу на подносиоца захтева, из чега произлази да се ради о очигледно погрешном начину одређивање идентитета странке у управном поступку. Истиче да Управни суд у побијаној пресуди констатује да је правилан закључак тужене Комисије, али не даје разлоге прихватања ставова Комисије, па и даље остаје нејасно на основу којих критеријума је дефинисано релевантно тржиште. Напомиње да у спроведеном поступку релевантно тржиште није утврђивано на начин предвиђен Уредбом о критеријумима за утврђивање релевантног тржишта, с обзиром да је као релевантно географско тржиште утврђена територија Града Београда, а поступак је покренут поводом одређених радњи предузетих на територији само две градске општине – Палилула и Стари Град, па указује да није било места одређивању територије Града Београда. Ово нарочито и са разлога што А., као учесник на тржишту, против кога или у вези с којим су предузете радње квалификоване као злоупотреба не врши услуге на целој територији Града Београда. Сматра да је противно одредби члана 6. став 3. Закона о заштити конкуренције одредити као релевантно тржиште територију на којој не врше услуге оба учесника и при том не дати разлоге за то. На основу овако погрешно одређеног релевантног географског тржишта Комисија је у оспореном решењу, а Управни суд је то прихватио у побијаној пресуди, на основу нетачно и непотпуно утврђених

чињеница и уз повреду закона изvelа неправилан закључак о чињеничном стању који је довео до погрешне материјално правне квалификације. Такође, сматра да није довољно само утврдити да неки учесник има доминантан положај, већ и то да ли неко понашање кумулира с једне стране неправедно и неједнако поступање а с друге стране да то поступање доводи до штете за потрошаче и друге учеснике. Наглашава да ова околност није утврђивана ни у управном поступку ни у управном спору, иако је подносилац захтева посебно инсистирао на томе да нема злоупотребе без постојања оба наведена услова. Истичући још да је Управни суд ускратио подносиоцу захтева право на правично суђење односно на образложено одлуку и право на ефикасан правни лек, предлаже да Врховни касациони суд укине или преиначи побијану пресуду.

Противна странка у одговору на захтев истиче да је побијана пресуда законита и правилна а наводи из захтева неосновани и дајући за такав став детаљно образложене разлоге предлаже да суд захтев одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде донета је одлука као у диспозитиву исте јер је тужени орган правилно закључио да тужилац има доминантан положај на утврђеном релевантном тржишту пружања услуга дистрибуције радио и телевизијских програма преко кабловске дистрибутивне мреже на територији Града Београда, као и да је злоупотребио доминантан положај на утврђеном релевантном тржишту вођењем промотивне акције на територији општина Палилула и Стари Град током марта месеца 2006. године, што је за последицу имало спречавање, ограничавање и нарушавање конкуренције на утврђеном релевантном тржишту, услед чега су му правилно наложене мере из става III и IV диспозитива оспореног решења, правилном применом одредаба чланова 16, 18. и 19. Закона о заштити конкуренције.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је пресуда донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права на утврђено чињенично стање садржано у оспореном решењу. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности које су могле бити од утицаја на законитост оспореног решења и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева, истицане и у тужби, да је због погрешног одређивања релевантног тржишта погрешно утврђено да подносилац захтева има доминантан положај и да је злоупотребио исти, па је нашао да су ти наводи неосновани. Ово са разлога што се из образложења оспореног решења и побијане пресуде јасно види да је релевантно тржиште правилно утврђено у смислу Уредбе о критеријумима за утврђивање релевантног тржишта ("Сл. гласник РС" 94/05) као тржиште пружања услуга дистрибуције радио и телевизијских програма преко кабловске дистрибутивне мреже, при чему је првенствено утврђивано да ли на територији Града Београда постоји могућност да се кориснику РТВ програма преко КДС мреже путем неке друге технологије обезбеди иста или слична услуга у погледу садржаја програма, квалитета пружене услуге и цене те услуге. Као географско тржиште правилно је утврђена територија Града Београда, с обзиром да је подносилац захтева као пружалац услуга дистрибуције РТВ програма преко КДС мреже присутан на целој територији Града Београда и да је од 01.04.2006. године на поменутој територији повећао цену својих услуга. У вези постојања доминантног положаја подносиоца захтева на овако утврђеном релевантном тржишту Врховни касациони суд налази да је основана оцена Управног суда да је у оспореном решењу правилно утврђено постојање његовог доминантног положаја у смислу члана 16. став 1. Закона о заштити конкуренције ("Сл. гласник РС" 79/05), с обзиром да је његов удео већи од 40%, што је законска претпоставка за поседовање доминантног положаја. Злоупотреба доминантног положаја, прописана чланом 18. Закона о заштити конкуренције, се види у томе што је S.b. – s.k.m. доо Б. спровела промотивну акцију у току марта 2006. године на територији општина Палилула и Стари Град са циљем спречавања, ограничавања и нарушавања конкуренције на релевантном тржишту, а што је правилно утврђено у управном поступку.

Цењени су и наводи захтева да S.b. – s.k.m. није злоупотребила доминантни положај, јер нису испуњена два услова – да је неправедно поступала на тржишту и да је наступила штета по потрошаче и друге учеснике, па је Врховни касациони суд нашао да су ти наводи неосновани. Ово са разлога што из списка предмета произлази да је у спроведеном управном поступку утврђено да је промотивна акција коју је подносилац захтева спровео била директно усмерена на прелазак корисника који су у уговорном односу са конкурентским оператером, што указује на неправедно поступање на тржишту. Такође, везивањем корисника, који су потписали уговор са подносиоцем захтева у време трајања промотивне акције, на наредне три године и стварањем додатних улазних баријера на утврђено релевантно тржиште извршена је радња којом се ограничава производња, тржиште и технички развој на штету потрошача. Из наведеног произлази да су испуњена оба услова наведена у поднетом захтеву и да је таквим поступањем подносиоца захтева злоупотребљен доминантни положај на релевантном тржишту, што је правилно утврђено побијаном пресудом и оспореним решењем.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе захтева, па је нашао да су без утицаја на другачије одлучивање о законитости побијане пресуде, јер је та пресуда донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права, те је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 08.11.2012. године, Узп 610/11

Записничар,

Гордана Богдановић,с.р.

Председник већа - судија,

Олга Ђуричић,с.р.